

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010386
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4621010386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného J. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.03.2022, takto

rozhodol:

obžalovaný

J. L. narodený XX.XX.XXXX v V., trvale bytom K.,
P. XXX/XX, na slobode

sa uznáva vinným, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a to maloletú Z.B., nar. XX.XX.XXXX pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 9P/120/2019 zo dňa 26.09.2019, právoplatného dňa 10.10.2019 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 180,-Eur vždy do 15.teho dňa mesiaca vopred k rukám matky G. L., bytom X. L. XXX vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že vlastným pričinením prišiel o zamestnanie a teda zdroj pravidelného príjmu a v čase, keď bol odberateľom dávok v nezamestnanosti v dostatočnej výške výživné na dieťa neuhrádzal ani čiastočne, čím mu za obdobie od 01.10.2020 do 22.03.2022 vznikol dlh na výživnom voči matke dieťaťa G. L. vo výške 3240,-Eur,

teda:

sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

tým spáchal:

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá:

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Topoľčany podala dňa 01.12.2021 na Okresný súd Topoľčany obžalobu na obžalovaného J. (ďalej len „obžalovaný“), pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe opísanom v obžalobnom návrhu.

Obžalovaný vykonal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, konanie oľutoval, ktoré však súd z dôvodu potreby dokazovania vo vzťahu k aktuálnej výške dlžného výživného, ako aj prešetrovania následkov uvedeného skutku neprijal, a vo veci bolo vykonané dokazovanie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie a to vypočutím obžalovaného, svedkyne G. L. a oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vypovedal, že v súčasnej dobe nemá žiaden príjem. Nepracuje asi od roku 2020, nepamätal si odkedy, v roku 2018 mal pracovný úraz krvácanie do mozgu, sociálna poisťovňa mu vyplatila do 10000 eur, prácu si nájsť nemôže má zdravotné problémy. Býva u rodičov, títo ho chovajú. Nepožiadala o dávky od sociálnej poisťovne, týmto vybavovačkám sa nerozumie. Pri príležitostiach dieťaťa ako sú napr. Vianoce mu poskytoval oblečenie, má 4 súrodencov, ktorí majú po dve deti, oblečenia je dosť. Momentálne si nehľadá prácu, z dôvodu zdravotných problémov, nevie čo s ním bude. Nemocenské dávky nepoberá, nežiadal o to. O invalidný dôchodok ešte tiež nežiadal. Bol si vedomý vyživovacej povinnosti, úrady o pomoc nežiadal, lebo tomu nerozumie. Po úraze mu tak hlava nefunguje, toto prišlo neskôr až po úraze.

Svedkyňa G. L. vypovedala, že s manželom - obžalovaným má malol. dcéru, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 9P/120/2019-57 zo dňa 26.09.2019 zverená do jej opatery a obžalovaný, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, bol zaviazaný prispievať na výživu dieťaťa sumou vo výške 180eur. O dieťa je dobre postarané a má zabezpečené všetky základné životné potreby. Nedoniesol dieťaťu nič, ani oblečenie, ani sa neopýtal na ňu. Dieťa chodí do škôlky, nejaké osobitné výdavky s dieťaťom nemá. Finančne jej pomáhajú jej rodičia. Nevedela, ako by bez nich to zvládla, nakoľko doteraz bola na rodičovskom príspevku, ten jej skončil, hľadám si prácu. Od úradu práce si náhradná výživné neuplatnila. Dlž na výživnom je okolo 3000 eur. Dieťa núdzou netrpelo.

Z prečítaných listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že :
rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26.09.2019 č.k. 9P/120/2019-57 bolo malol. dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, obžalovaný bol povinný platiť na dieťa výživné vo výške 180eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2019, z rodného listu malol. dieťaťa, podľa ktorého je obžalovaný jej otcom a matkou svedkyňa Bilíková zo správy sociálnej poisťovne, podľa ktorej bol evidovaný obžalovaný u zamestnávateľa ZOVOS-EKO s.r.o. Nové Sady od 09.10.2013 do 11.06.2020, nachádza sa v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti od 11.09.2020 a poberá dávku v nezamestnanosti od 11.09.2020. V období 01/2020 do 09/2020 mu boli vyplatené nemocenské dávky spolu vo výške 2.274eur, od 11.09.2020 do 18.05.2021 mu boli vyplatené dávky v nezamestnanosti vo výške 5.253eur, ZOVOS-EKO s.r.o. Nové Sady v správe zo dňa 27.04.2021 uviedol, že obžalovaný bol ich zamestnancom od 09.10.2016 do 11.06.2020, pracovný pomer bol ukončený na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 10.06.2020, v registre trestov nemá obžalovaný záznam o odsúdení, v evidencii priestupkov má 5 záznamov o priestupkoch na úseku dopravy.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, keďže obžalovaný za obdobie od 01.10.2020 do 22.03.2022 mal na výživnom na malol. Z.B. zaplatiť eur (16 mesiacov x 180 eur), hoci v rozhodnom období sa nezaevidoval na úrade práce, v čom mu nebránili žiadne objektívne skutočnosti a podľa jeho výpovede

ho živia jeho rodičia. Skutok spáchaný obžalovaným vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vyživovať iného. Z takéhoto konania je jednoznačne usvedčovaný jednak svojou výpoveďou, keď sa k spáchaniu skutku doznal, svoje konanie oľutoval a potvrdil, že výživné na malol. dieťa nezaplatil, zároveň svedeckou výpoveďou svedkyne, ako aj vyššie špecifikovanými listinnými dôkazmi.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Vzhľadom na všetky zhora uvedené dôvody súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, vrátane jeho právnej kvalifikácie, keďže svojím úmyselným konaním naplnil subjektívnu a objektívnu stránku prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - doznal sa ku spáchaniu skutku a tento oľutoval, nezistil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, týmto pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností je 1:0, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Základná trestná sadzba podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je vo výmere až tri roky, postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona bola znížená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a súd ukladal trest z takto upravenej trestnej sadzby vo výmere až 2 roky.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, ako aj okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda v dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Podľa § 50 odssek 2 Trestného zákona bola obžalovanému uložená i povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia zameškané výživné.

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočne spravodlivý a zohľadňuje všetky kritéria pre ukladanie trestu s poukazom i na účel trestu, individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.